

Arrest

nr. 150 066 van 28 juli 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DEBANDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 22 juli 2010 een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 22 mei 2013 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Op 20 juni 2013 dient verzoekende partij tegen deze beslissing een beroep in bij Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 111 939 van 14 oktober 2013 wordt zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd door de Raad. Verzoekende partij dient tegen voormeld arrest geen cassatieberoep in bij de Raad van State.

De verzoekende partij dient op 16 juni 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 28 november 2013 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde). Dit is de bestreden beslissing, die op 16 januari 2014 aan verzoekende partij ter kennis wordt gebracht. De motieven van deze beslissing luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16.06.2013 werd ingediend door :

A., M. (...) (R.R.: 084053057929) ook gekend als: A. M. (...)

nationaliteit: Pakistan geboren te G. (...) op (...) ook gekend als: geboren op (...) adres: (...)

Redenen:

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene sinds 20.07.2010 in België zou verblijven; betrokkene volop met zijn integratie in de Belgische samenleving zou zijn gestart; hij zich intussen in België zou hebben gevestigd zodat er reeds sprake zou zijn van een begin van duurzame lokale verankering en tal van sociale bindingen; betrokkene zich reeds van bij zijn aankomst in België ten volle zou inspannen om zich in de maatschappij in te passen; hij ervan zou dromen om zich definitief wettig in België te kunnen vestigen en op die wijze volwaardig deel te kunnen gaan uitmaken van de Belgische samenleving; hij zich zo grondig mogelijk in de Belgische samenleving en cultuur zou willen integreren; betrokkene zich de Belgische gewoonten zou trachten eigen te maken, hij scrupuleus de Belgische wettelijke normen zou respecteren en hij zou proberen Nederlands te leren, ervan overtuigd zijnde dat kennis van de taal de sleutel tot elke echte integratie zou vormen; hij zou mogen stellen dat hij goed op weg zou zijn om volkomen geïntegreerd te geraken in de Belgische maatschappij; betrokkene bindingen met België zou hebben en hij er alles aan zou doen om op een correcte manier deel te gaan uitmaken van de Belgische samenleving; hij overigens reeds een cursus maatschappelijke oriëntatie zou hebben gevolgd; betrokkene tevens volledig ter beschikking van de arbeidsmarkt zou staan en hij erin geslaagd zou zijn om een betrekking te bekomen bij de BVBA H. (...) als afwasser in een restaurant en betrokkene ter staving een attest voor regelmatige deelname aan de cursus maatschappelijke oriëntatie, een arbeidsovereenkomst voor arbeiders en een huurcontract voorlegt, verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend.

De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15/12/1980.

Het feit dat betrokkene tewerkgesteld was en hij ter staving een arbeidsovereenkomst voorlegt, vormt evenmin een buitengewone omstandigheid aangezien deze tewerkstelling alleen werd toegestaan zolang zijn asielprocedure niet was afgesloten. Zij had enkel als doel betrokkene de mogelijkheid te geven om tijdens zijn verblijf in zijn eigen behoeften te voorzien.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn asielaanvraag, ingediend op 22.07.2010, werd afgesloten op 16.10.2013 met de beslissing 'Weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De duur van de procedure - namelijk minder dan drie jaar en drie maanden - was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, geeft aan betrokkene ipso facto geen recht op verblijf. (Raad van State, arrest nr. 89980 van 02.10.2000)

Betrokkene beweert dat hij in zijn land van herkomst ernstige problemen zou hebben gekend, welke hem zouden hebben doen vrezen voor vervolging en voor zijn leven. Betrokkene zou geen andere uitweg meer hebben gezien dan zijn land te ontvluchten en elders een veilige thuishaven te zoeken waar hij de nodige bescherming zou kunnen krijgen en waar hij een nieuw leven zou kunnen uitbouwen. Betrokkene zou onmogelijk kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst. Hij legt evenwel geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene omwille van bovenvermelde redenen onmogelijk zou kunnen terugkeren, volstaat niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te

worden. Bovendien voegt betrokkene geen enkel nieuw element toe aan de elementen die hij reeds tijdens zijn asielprocedure naar voor bracht en die niet weerhouden werden door de bevoegde instanties. De elementen ter ondersteuning van huidig verzoek om machtiging tot verblijf wettigen bijgevolg geen andere beoordeling dan die van deze instanties.”

Op 15 januari 2015 wordt de verzoekende partij gerepatrieerd naar Pakistan.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

Uit de informatie door verwerende partij bezorgd aan de Raad op 17 juni 2015 blijkt dat de verzoekende partij op 15 januari 2015 werd gerepatrieerd naar Pakistan. Dit wordt ter terechtzitting nogmaals bevestigd door de verwerende partij. Gevraagd naar het (actueel) belang bij haar beroep, stelt erkent de raadvrouw van verzoekende partij dat haar belang is teloorgegaan.

De Raad wijst erop dat het belang actueel dient te zijn. Dit houdt in dat het belang niet enkel dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift maar ook nog dient te bestaan op het ogenblik van de uitspraak inzake de bestreden beslissing.

3.2. De Raad dient op te merken dat het belang van verzoekende partij bij haar aanvraag op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet erin bestaat haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (*cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961*). Aangezien de verzoekende partij niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijft, kan zij geen voordeel meer halen uit het door haar ingestelde beroep. Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet veronderstelt ook het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in het land van herkomst wordt ingediend. Wanneer de aanvrager zich nadien in het land van herkomst bevindt, *quod in casu*, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer op grond waarvan hij niet naar het land van herkomst kan terugkeren om er zijn aanvraag in te dienen (*cf. RvS 13 maart 2009, nr. 180.989*).

De Raad dient te concluderen dat verzoekende partij derhalve thans het wettelijk vereiste actueel belang ontbeert bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS